

strueerd, die met het gehoor overeenkomt, niet alleen de gevoeligheid bij verschillende geluidsterkten weergeeft doch tevens een verschil maakt tusschen verschillende toonhoogten. Het toestel registreert het geluid na 0.02 seconde, gelijkstaande aan den tijdsduur, welken het gehoor noodig heeft om een geluid op zich te doen inwerken; de grenzen van registratie liggen tusschen 20 en 120 phon. Het is nu mogelijk het voorgeschreven maximum geraas van motoren, machines, etc. te controleeren, en bij den bouw van gebouwen de werking van onder garantie aangebrachte geluidwerende materialen na te gaan. Twee geluiden van gelijke sterkte (ook van verschillende frequentie) van elk bijvoorbeeld 60 phon, geven tezamen slechts een sterkte van 63 phon. Een 15 phon zwakkere geluidsterkte heeft over het algemeen geen invloed op de sterkte van verscheiden geluidsbronnen. De sterkste geluidsbron is steeds overheerschend. (H. KALDEN, *Zeitschrift für das Gesamte Krankenhauswesen*. 1934. Heft 14).

KROTWIJKEN IN KAAPSTAD. — De tegenstelling tusschen de woningtoestanden der minder bemiddelden en de arme bevolking is in Kaapstad zeer groot. De arme blanke bevolking wordt vooral gesteund door de Regeering, het vraagstuk der werkloosheid is er bovendien, vergeleken met Europa, niet zoo nijpend. De arme bevolking (kleurlingen) leeft in hutten van soms 2.40 M. bij 4.50 M. en 1.65 M. hoog; als voorbeeld wordt een dergelijke hut beschreven, welke gelegen is op ongeveer 150 meter van het stadhuis en de paleisachtige huizen in de City. De beschreven hut wordt bewoond door een echtpaar met 5 kinderen en een grootmoeder. Duizenden gezinnen huizen in twee-verdieping-woningen, waar in één kamer twee of drie families wonen. Dr. HIGGINS, de gemeente-arts, geeft op als onmiddellijk tekort aan woningen voor deze groep menschen het getal 5000, doch dit is niet, wat werkelijk noodig is om Kaapstad te saneeren.

Het zeer mooie, doch warme klimaat bevordert nog daarenboven vele ziekten. Het stadsbestuur heeft 800.000 pond sterling gevoteerd, over 8 jaar te verdeelen, voor bouwen van nieuwe woningen. GERHARDT wijst op de overeenkomst, welke in zake het „slum”wezen tusschen Zuid-Afrika en Engeland bestaat. Hij schrijft dit toe aan de Engelsche mentaliteit, welke afkeerig is van groote ingrijpende plannen, waarbij de vrijheid van het individu ondergeschikt wordt gemaakt aan het algemeene nut. Men is bevreesd iemands vrijheid van handelen aan banden te leggen en lang bestaande toestanden te veranderen. De wijze, waarop in Angelsaksische landen voor doeleinden van algemeen nut door particulieren gelden beschikbaar worden gesteld, is echter voorbeeldig. In Kaapstad doet zich bovendien de moeilijkheid voor, dat in het stadsbestuur personen zijn of worden vertegenwoordigd, die financieel belang hebben bij het voortbestaan der „slums”. Een wetgeving, die tot opruiming kan dwingen, bestaat niet, doch is in wording. Dit zal het „slum”wezen niet opheffen, omdat de mogelijkheid open blijft, dat elders de krotten weer worden opgebouwd. De pogingen tot woningverbetering, tot nu toe van particuliere zijde gedaan, wijzen op een luxueuse en te kostbare inrichting der huizen, bestemd voor de armen. Er bestaat te Kaapstad een tekort aan technici, die vertrouwd zijn met het plannen maken voor en het bouwen van woonwijken. Afbeeldingen van krotten en plattegronden van de kostbare woningen verduidelijken het artikel. (Ing. F. GERHARDT. *Technisches Gemeindeblatt*. 37 Jahrg. No. 15. 1934).

E. SLUITER.